

Ole Sohn (SF):

Flest mulige stemmer for pengene. Det er vist den overskrift, man bedst kan sætte på regeringens valgfinanslov for 2005. Man har forsøgt sådan at strø lidt sukker ud over alle de steder, hvor man har skåret dybt ind til benet gennem de første tre finanslove, for ligesom at forsøge at lægge et slør ud over den reelle virkelighed. Der må ikke skæres på områder, der er følsomme. Der, hvor regeringen har politiske problemer, skal der deles lidt småpenge ud.

Men netop fordi det er en valgfinanslov, er det også vigtigt, at vi ser alle regeringens finanslove under et her forud for valget. Her tegner der sig et billede af de politiske prioriteringer fra regeringens side på en anderledes og mere tydelig måde.

Kl. 16.20

Lad mig bare nævne nogle eksempler: Tusindvis af fyringer i staten; et behårdt skattestop over for kommuner og amter og dermed over for velfærden; en miljøindsats, der er blevet skåret voldsomt ned; en ulandsbistand, der er skåret 2-3 gange mere end det, Venstre sagde i valgkampen; betalingen for aftenskoleundervisning er blevet sat op, så den i dag er dobbelt så dyr som tidligere; bus og tog er blevet 10-15 pct. dyrere, samtidig med at der er kommet færre busser; taksterne til børnepasningen er steget, samtidig med at der er fyret personale; på uddannelsesområdet løber alle nedskæringer op på 1,5 mia. kr., hvis man tager udgangspunkt i udgiften pr. elev; den såkaldte starthjælp, der rammer nogle af de allersvageste i samfundet; arbejdsløshedsdagpengene, som regeringen vil spare 800 mio. kr. på, men hvor man dog trods alt i sidste øjeblik trak følehornene til sig og lovede ikke at skære ned før valget.

Hvis ulykken skulle ske og VK fortsatte efter valget, er der udsigt til nye massive nedskæringer, for som både Velfærdskommissionen og vismændene har påvist, hænger regeringens økonomiske politik ganske enkelt ikke sammen.

Kendetegnene for VK har været, at alle initiativerne er båret ud fra princippet om her og nu-løsninger med nedskæring af velfærden og ufinansierede skattelettelser til især de bedst stillede.

Der, hvor behovene for investeringer i fremtiden er åbenlyse, sker der stort set intet. Hverken en forbedring af børns vilkår, investeringer i forskning, uddannelse, erhvervsudvikling, grøn omstilling bliver der råd til som følge af VK's skattestop.

Man skal ikke lade sig narre af udmeldingerne om, at regeringen nu vil bruge lidt penge på miljø, efteruddannelse og folkeskole, for i alle tre tilfælde er der tale om betydelig mindre beløb end det, som regeringen har skåret ned med igennem de første 1.000 dage. Faktisk minder finansloven og strøsuksket lidt om de små boder i Tivoli, hvor der er gevinst hver gang: Der står ikke noget om, at for hver gang man bruger 20 kr., kan man vinde en lille dims til 75 øre. Det er et meget godt billede af den måde, regeringens finanslov er skruet sammen på.

Dog er der én ting, der glæder SF, og det er, at børnene er kommet på den politiske dagsorden. Det er noget, vi længe har ønsket, og vi anerkender nu, at regeringen også vier området politisk bevågenhed. Men jeg vil gerne sige, at en ny ministertitel, en god del signalpolitik og lidt håndører altså ikke gør det.

I dag ved vi, at en halv million voksne har svært ved at læse, at 15-20 pct. af en ungdomsårgang ikke får en ungdomsuddannelse, og at mange voksne har psykiske problemer, der stammer fra barndommen. En uhyggelig stor del af disse grupper indgår blandt de 800.000 i den erhvervsaktive alder, som i dag er uden for arbejdsmarkedet, så man skulle tro, at netop dette var noget, som ville have regeringens bevågenhed. Men det er ikke tilfældet.

For SF er den afgørende politiske dagsorden at investere i fremtiden samt at forebygge, at nutidens problemer fortsætter for næste generation. Prøv at tænke på de børn, der fødes i dag. Hvordan vil deres muligheder være i fremtiden – deres muligheder i folkeskolen, i ungdomstiden, i arbejdslivet? Vil der være job til dem? Hvordan vil miljøet være?

I dag ser vi nedslidte folkeskoler med forældede undervisningsmaterialer og manglende muligheder for efteruddannelse af lærerne. Om sorgen for psykisk syge børn, for de udstødte og for mange ældre skranter. Tempoet i samfundet og på arbejdspladsen er i dag så højt, at mange bliver syge af det. Samtidig oplever vi, at mange arbejdspladser som følge af globaliseringen nedlægges og flyttes til andre lande.

Miljøet og naturen er under stærkt stigende pres. Vi ser øget kriminalitet og vold, og vi ser, at ulighederne mellem rige og fattige øges ganske betragteligt.

I SF's store alternative 2010-plan og vores finanslovsforslag tager vi et fundamentalt anderledes udgangspunkt end VK's kortsigtede her og nu-politik, for vi ønsker at forebygge problemer-